

Serra d'Or Desembre 2020

Anna Ballbona

No soc aquí

Anagrama, Barcelona, 2020.

El 2016, l'Anna Ballbona va quedar finalista del Premi Anagrama amb la seva primera novel·la, *Joyce i les gallines*. Poc després, el diari «La Vanguardia» la va incloure entre les millors novel·les catalanes de l'any.

Serra d'Or Desembre 2020

Amb la següent, aquesta que ens ocupa, *No soc aquí*, ha guanyat per fi el premi del qual havia quedat a les portes. No és habitual que comenci una ressenya parlant de premis i guardons, però m'ha semblat que les dades eren molt significatives del que ens trobarem en aquest llibre.

L'autora ha intensificat i aprofundit en el seu estil, en allò que la fa una escriptora amb una energia creativa no gaire habitual. I no parlo de ser prolífic ni en el temps ni en l'espai. El primer que crida l'atenció és com ha lluitat per consolidar la seva manera d'escriure. Estem davant d'una narrativa poderosa, capaç de construir paràgrafs densos i plens de contingut que, alhora, es deixen llegir com si ens trobéssim en una comèdia.

Res més lluny, però, del pòsit que deixa la novel·la. Aquesta història d'una dona que fa servir l'escriptura per entendre el món que l'envolta, i també l'herència dels seus avant-passats, té un fort component social. Al mateix temps que resulta fàcil somriure durant la lectura, ens presenta un quadre en el qual la ironia, àcida i esgarrada algunes vegades, d'una tendresa infinita d'altres, ens manté entre la perplexitat per la seva força a l'hora d'analitzar les debilitats humanes i l'estupor per la duresa d'alguns passatges.

Amb el personatge de la Mila, una jove embarassada que sent la necessitat d'explicar-se el passat, fem una incursió a la perifèria de Barcelona que actua, i molt bé, com a metàfora de totes les perifèries. No és freqüent trobar discursos narratius que aspirin a connectar les dissemblances, a mostrar la barreja cultural i ideològica del món real. L'Anna Ballbona frega l'excel·lència en aquest propòsit.

Podria equivocar-me, però intueixo una forta petjada de la tradició anglosaxona, amb personatges dignes d'un vodevil, però d'una intensitat que comunica sense embuts la serietat que hi ha al darrere de la pro-

posta. Situar-se sobre el fil d'aram de la vida i mantenir-s'hi en equilibri. Amb aquest estil tan personal, ple de segones intencions, i amb l'enorme perícia que demostra a l'hora d'esmicolar la realitat, l'autora farà gaudir de valent els lectors i les lectores.